

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Autorka: Małgorzata Anna Jędrzejczyk

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Człowiek w poszerzonym polu rzeźby. Twórczość Katarzyny Kobro a przemiany w sztuce i teorii sztuki początków XX wieku*

Promotor: prof. dr hab. Wojciech Bałus

Data przygotowania streszczenia: 25.09.2021

Główny przedmiot zainteresowania pracy doktorskiej stanowi twórczość Katarzyny Kobro. Jej dorobek analizowany jest pod kątem stworzonej przez nią unikatowej formuły rzeźbiarskiej opartej na zespoleniu rzeźby z przestrzenią oraz ustanowieniu powiązania pomiędzy dziełem sztuki a cielesnością i ruchem odbiorcy. W ramach rozprawy doktorskiej sztuka Kobro rozpatrywana jest w kontekście przeobrażeń dokonujących się w rzeźbie początkach XX w. – zarówno w odniesieniu do rozwiązań formalnych, jak i podstaw teoretycznych – ale także w kontekście znaczenia widza w procesie dopełnienia formy rzeźbiarskiej, w tym roli jego cielesnej obecności oraz aktywności intelektualnej i ruchowej.

Istotnym punktem odniesienia dla przeprowadzonej analizy jest zagadnienie przestrzeni – sposobu jej pojmowania na gruncie sztuki i nauki w pierwszych dekadach XX w. a także eksperymenty przestrzenne dokonywane w tym czasie przez Kobro oraz innych współczesnych jej artystów. Kluczowym wątkiem podejmowanym w rozprawie jest także specyficzenie rozumiany przez Katarzynę Kobro postulat przekształcania życia poprzez działalność w polu artystycznym oraz wizja zespolenia sztuki z życiem, dla których to zagadnień istotnym punktem odniesienia są obecne w twórczości Kobro powiązania między rzeźbą i architekturą. Postawa twórcza artystki ukazana została w pracy jako zakorzeniona w modelu myślowym, w którym społeczny idealizm i wiara w możliwość budowania nowego porządku życia przez sztukę są głęboko osadzone w obszarze opartego na narzędziach i środkach artystycznych eksperymentu.

Celem pracy doktorskiej jest wydobycie unikatowości zaproponowanej przez Katarzynę Kobro koncepcji rzeźby, umiejscowienie jej twórczości w ramach poszukiwań rzeźbiarskich pierwszej połowy XX w. oraz ukazanie znaczenia jej dokonań w kontekście nowego sposobu rozumienia i definiowania przestrzeni w polu sztuki tego okresu.

M. Jędrzejczyk

Summary of the doctoral dissertation

Author: Małgorzata Anna Jędrzejczyk

Title: *Human in the Expanded Field of Sculpture. The work of Katarzyna Kobro and transformations in art and art theory of the early 20th century*

Written under supervision of: Prof. dr hab. Wojciech Bałus

Date: 25.09.2021

The main focus of the dissertation is the work of Katarzyna Kobro. Her oeuvre is analyzed from the perspective of her unique sculptural formula based on the fusion of sculpture and space and the establishment of relationships between the work of art and the viewer's body and movement. As part of dissertation, Kobro's art is examined in the context of the transformations taking place in sculpture at the beginning of the 20th century - with regard to both formal solutions and theoretical foundations - but also in the context of the importance of the viewer in the process of completing the sculptural form, including the role of his/her bodily presence, intellectual activity and his/her movement.

An important point of reference for the analysis is the issue of space - the way it was conceived in art and science in the first decades of the 20th century and the spatial experiments carried out at the time by Kobro and her other contemporaries. The key issue taken up in the study is also Kobro's specific understanding of the postulate of transforming life through artistic activity and the vision of fusing art with life, for which the connections between sculpture and architecture, present in Kobro's work, are an important point of reference. The artist's creative stance is presented in the thesis as rooted in an intellectual model in which social idealism and the belief in the possibility of creating a new order of life through art are deeply rooted in the area of experimentation based on artistic methods and tools.

The main goal of the dissertation is to bring out the uniqueness of Katarzyna Kobro's concept of sculpture, to place her work within the framework of the sculptural experiments of the first half of the 20th century and to show the significance of her achievements in the context of the new way of understanding and defining space in the field of art of that period.

M. Jędrzejczyk